

389L0647

Nr L 386/14

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

30.12.89

RÅDETS DIREKTIV

av den 18 december 1989

om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut

(89/647/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 första och tredje meningarna i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

i samarbete med Europaparlamentet⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Detta direktiv är resultatet av det arbete som utförts av Rådgivande bankrörelsekommittén som, i enlighet med artikel 6.4 i rådets direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽⁴⁾, i senaste lydelse enligt direktiv 89/646/EEG⁽⁵⁾, har att lämna förslag till kommissionen beträffande samordning av de koefficienter som tillämpas i medlemsstaterna.

Det är av särskild betydelse vid tillsyn av kreditinstitut att ett väl avvägt soliditetstal fastställs.

Ett relationstal som innebär att tillgångar och poster utanför balansräkningen viktas efter graden av kreditrisk, är ett särskilt användbart mått på soliditeten.

Utarbetandet av gemensamma normer för kapitalbasen i förhållande till tillgångar och poster utanför balansräkningen, som är förenade med kreditrisker, utgör en väsentlig del av den harmonisering som fordras för ömsesidigt erkännande av tillsynsförfaranden och därmed för förverkligandet av den inre marknaden inom banksektorn.

Således skall detta direktiv ses som ett av flera instrument för harmonisering av de grundläggande principerna för tillsyn av kreditinstitut.

Detta direktiv skall också ses som ett komplement till direktiv 89/646/EEG, vilket bildar ramen för det vidare regelverk, i vilket detta direktiv ingår.

På en gemensam bankmarknad skall kreditinstituten verka i direkt konkurrens med varandra, och införandet av gemensamma soliditetsnormer i form av en lägsta kapitaltäckningsgrad förebygger konkurrensstörningar och stärker bankväsendet inom gemenskapen.

Detta direktiv innehåller bestämmelser om att garantier, som utfärdas av olika finansiella institut, skall ges olika viktal. Kommissionen skall därför undersöka om direktivet som sådant väsentligt stör konkurrensen mellan kreditinstitut och försäkringsföretag och skall, mot bakgrund av undersökningen, överväga om några åtgärder behövs för att möta sådana störningar.

Den lägsta kapitaltäckningsgrad som föreskrivs i detta direktiv innebär en ökning av kapitalbasen för kreditinstitut inom gemenskapen. Nivån 8% har fastställts mot bakgrund av en statistisk undersökning av de kapitalkrav som gällde i början av år 1988.

Av stor betydelse vid tillsynen av kreditinstitut är också en uppskattning av och en reservering för ränte- och valutakursrisker samt andra marknadsrisker. Kommissionen kommer därför att, i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter samt alla övriga organ som arbetar för samma mål, fortsätta att granska tillgängliga metoder. Kommissionen kommer därefter att lägga fram förslag med ändamål att ytterligare harmonisera tillsynsregler som hänför sig till sådana risker. Härvid kommer kommissionen att särskilt uppmärksamma hur olika risker i bankrörelse förhåller sig inbördes och således lägga särskild vikt vid att de olika förslagen står i samklang.

I sina förslag till tillsynsbestämmelser för investeringstjänster och till kapitalkrav för företag som erbjuder sådana tjänster skall kommissionen se till att motsvarande krav ställs på kapitalbasnivån, när samma typ av verksamhet bedrivs och riskerna är desamma.

De särskilda redovisningsmetoder som skall användas vid beräkning av kapitaltäckningsgraden skall stå i överensstämmelse med bestämmelserna i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut⁽⁶⁾, vilket direktiv innebär en anpassning i vissa avseenden av bestämmelserna i rådets direktiv 83/349/EEG⁽⁷⁾, i lydelse efter ändring genom Spaniens och Portugals anslutningsakter. Intill dess

(¹) EGT nr C 135, 25.5.1988, s. 2.

(²) EGT nr C 96, 17.4.1984, s. 86 och EGT nr C 304, 4.12.1984.

(³) EGT nr C 337, 31.12.1988, s. 8.

(⁴) EGT nr L 322, 17.12.1977, s. 30.

(⁵) EGT nr L 386, 30.12.1989, s. 1.

(⁶) EGT nr L 372, 31.12.1986, s. 1.

(⁷) EGT nr L 193, 18.7.1983, s. 18.

bestämmelserna i dessa direktiv överförts till medlemsstaternas nationella lagar och andra författningar, får medlemsstaterna självständigt bestämma vilka redovisningsmetoder som skall tillämpas vid beräkning av kapitaltäckningsgraden.

Användningen av ett viktal om 20% för kreditinstitutens innehav av obligationer, som är utgivna av hypotekskreditinstitut, kan framkalla störningar på nationella kapitalmarknader, där sådana instrument spelar en dominerande roll. I sådana fall fattas beslut om att övergångsvis tillämpa 10% vikt.

Tekniska jämkningar av detaljregler som föreskrivs i detta direktiv kan komma att fordras med hänsyn till utvecklingen inom banksektorn. Kommissionen skall, efter hörande av Rådgivande bankrörelsekommittén och inom ramen för den verkställande myndighet som genom fördraget givits kommissionen, vidta nödvändiga jämkningar. Bankrörelsekommittén skall fungera som en "normgivningskommitté", enligt procedurregler som angivits i artikel 2, procedur III, variant b, av rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om förfaranden för utövande av kommissionens verkställande myndighet⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Räckvidd och definitioner

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller för kreditinstitut, definierade i artikel 1 första strecksatsen i direktiv 77/780/EEG.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 behöver medlemsstaterna inte tillämpa detta direktiv på sådana kreditinstitut som är angivna i artikel 2.2 i direktiv 77/780/EEG.
3. Ett kreditinstitut som, enligt vad som sägs i artikel 2.4 a i direktiv 77/780/EEG, är underställt en central företagsenhet i samma medlemsstat, får undantas från bestämmelserna i det här direktivet, under förutsättning att alla sådana underordnade kreditinstitut och de centrala företagsenheterna omfattas av gruppbasead kapitaltäckning i enlighet med det här direktivet.
4. I undantagsfall, och i avvaktan på vidare harmonisering av tillsynsregler angående kredit-, ränte- och marknadsrisker, får medlemsstaterna undanta från tillämpning av detta direktiv alla kreditinstitut som specialiserat sig på verksamhet inom interbank- och statslånemarknader och som tillsammans med centralbanken fullgör en institutionell funktion för reglering av likviditeten i banksystemet, detta förutsatt att följande tre förutsättningar uppfylls:
 - Summan av de tillgångsposter och poster utanför balansräkningen som, i enlighet med artikel 6, är viktade till 50 % och 100 %, får före viktning normalt inte utgöra mer än 10% och får aldrig utgöra

mer än 15% av samtliga tillgångar och poster utanför balansräkningen.

- Deras huvudsakliga verksamhet består i att vara mellanhand mellan den egna medlemsstatens centralbank och bankväsendet.
- De behöriga myndigheterna utövar erforderlig tillsyn och kontroll med avseende på institutens kredit-, ränte- och marknadsrisker.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de undantag som beviljats, för att säkra att undantagen inte leder till konkurrensstörningar. Inom tre år efter det att detta direktiv antagits skall kommissionen till rådet överlämna en rapport jämte de förslag som kommissionen finner motiverade.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med
 - *behöriga myndigheter*: sådana myndigheter som definieras i artikel 1 femte strecksatsen i direktiv 83/350/EEG,
 - *zon A*: alla medlemsstater och alla de andra länder som är fullvärdiga medlemmar av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) samt de länder som slutit särskilda låneavtal med Internationella valutafonden (IMF) inom ramen för fondens Allmänna låneprogram (GAB),
 - *zon B*: alla länder som inte ingår i zon A,
 - *kreditinstitut i zon A*: alla kreditinstitut som är auktoriserade i medlemsstaterna, i enlighet med artikel 3 i direktiv 77/780/EEG, inklusive deras filialer i tredje land, samt alla privata och offentliga företag som omfattas av definitionen i artikel 1 första strecksatsen i direktiv 77/780/EEG och är auktoriserade i andra länder inom zon A, inklusive deras filialer,
 - *kreditinstitut i zon B*: alla privata och offentliga företag som är auktoriserade utanför zon A och som omfattas av definitionen i artikel 1 första strecksatsen i direktiv 77/780/EEG, inklusive deras filialer inom gemenskapen,
 - *icke-banksektorn*: alla andra låntagare än kreditinstitut, så som definierade i fjärde och femte strecksatserna, centralregeringar och centralbanker, regionregeringar och lokala myndigheter, Europeiska gemenskaperna, Europeiska investeringsbanken samt multilaterala utvecklingsbanker så som definierats i sjunde strecksatsen,
 - *multilaterala utvecklingsbanker*: Världsbanken (International Bank for Reconstruction and Development), International Finance Corporation, Inter-American Development Bank, Asian Development Bank, African Development Bank, Council of Europe Resettlement Bank, Nordiska Investeringsbanken och Caribbean Development Bank,

⁽¹⁾ EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33.

— poster utanför balansräkningen, betecknade *högrisk*, *medelrisk*, *medel-lågrisk*, och *lågrisk*, sådana poster som beskrivits i artikel 6.2 och som är uppräknade i bilaga 1.

2. Vid tillämpning av artikel 6.1 b får de behöriga myndigheterna med regionregeringar och lokala myndigheter jämställa icke-kommersiella administrativa institutioner, som är ansvariga inför regionregeringar eller lokala myndigheter, samt icke-kommersiella företag som ägs av centralregeringar, regionregeringar eller lokala myndigheter och som, enligt behöriga myndigheters bedömning, utövar samma myndighet som regionala och lokala myndigheter.

Artikel 3

Allmänna principer

1. Den kapitaltäckningsgrad som avses i punkterna 2–7 uttrycker kapitalbasen, definierad i artikel 4, som en andel av samtliga tillgångar och poster utanför balansräkningen, riskjusterade i enlighet med artikel 5.

2. Kapitaltäckningsgraden för kreditinstitut, som är varken moderföretag, definierade i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG, eller dotterföretag till sådana företag, skall beräknas individuellt.

3. Kapitaltäckningsgraden för kreditinstitut, som är moderföretag, skall beräknas på gruppbasis (sammanställd kapitaltäckning) i enlighet med de metoder som anges i detta direktiv och i direktiven 83/350/EEG och 86/635/EEG⁽¹⁾.

4. Behöriga myndigheter med ansvar för auktorisation och tillsyn av kreditinstitut som är moderföretag, får kräva även underkonsoliderad eller okonsoliderad kapitaltäckning för moderföretaget och för vart och ett av dess dotterföretag som är föremål för auktorisation och tillsyn av myndigheten. Om en sådan övervakning beträffande den godtagbara fördelningen av kapital inom en bankkoncern inte sker, skall andra åtgärder vidtas för ändamålet.

5. Om ett dotterföretag är auktoriserat och beläget i en annan medlemsstat, skall de behöriga myndigheter som beviljat auktorisationen kräva icke-gruppbaserad kapitaltäckning eller en kapitaltäckning som är baserad på en del av gruppen.

6. Trots vad som sägs i punkt 5 får behöriga myndigheter, ansvariga för auktorisation av ett dotterföretag till ett moderföretag beläget i en annan medlemsstat, genom en bilateral överenskommelse överlåta sina befogenheter för tillsyn av soliditet till de behöriga myndigheter som auktoriserat moderföretaget och utövar tillsyn över detta, så att dessa myndigheter ikläder sig ansvar för tillsynen över dotterföretaget i enlighet med detta direktiv. Kommissionen skall hållas underrättad om förekomsten av och innehållet i sådana överenskommelser. Den skall vidarebefordra sådan information till övriga myndigheter och till Rådgivande bankrörelsekommittén.

7. Om kreditinstitutens tillämpning av punkterna 2–6 inte föranleder något annat, skall behöriga myndigheter se

till att kapitaltäckningsgraden beräknas minst två gånger per år, antingen självständigt av kreditinstitutet, som då skall till myndigheterna översända uppgifterna tillsammans med övrig begärd information, eller av de behöriga myndigheterna, med användning av uppgifter som tillhandahållits av kreditinstitutet.

8. Värdering av tillgångar och poster utanför balansräkningen skall ske i enlighet med direktiv 86/635/EEG. Intill dess bestämmelserna i det direktivet genomförts skall medlemsstaterna fritt få utföra värderingen.

Artikel 4

Täljaren: kapitalbasen

Täljaren i kapitaltäckningsgraden skall utgöras av kapitalbasen, som den definierats i direktiv 89/299/EEG⁽²⁾.

Artikel 5

Nämnnaren: riskjusterade tillgångar och poster utanför balansräkningen

1. Kreditrisken för tillgångsposter skall graderas efter en procentuell viktning, i enlighet med artiklarna 6 och 7, samt i undantagsfall artiklarna 8 och 11. Balansräkningsvärdet skall sedan multipliceras med det relevanta vikttalet, varvid det riskjusterade värdet erhålls.

2. I fråga om sådana poster utanför balansräkningen som är uppräknade i bilaga 1 skall en beräkning i två steg företas, så som föreskrivs i artikel 6.2.

3. I fråga om sådana ränte- och valutakursrelaterade poster utanför balansräkningen som avses i artikel 6.3 skall de potentiella kostnaderna för att ersätta ett kontrakt i händelse av motpartens oförmåga till prestation beräknas med tillämpning av en av de två metoder som anges i bilaga 2. Dessa kostnader skall multipliceras med de för motparten relevanta vikttalet som anges i artikel 6.1, dock att vikttalet 100% skall ersättas med vikttalet 50% för att riskjusterade värden skall erhållas.

4. De sammantagna riskjusterade värdena för tillgångarna och de poster utanför balansräkningen som anges i punkterna 2 och 3, skall utgöra nämnaren i kapitaltäckningsgraden.

Artikel 6

Riskviktning

1. Följande vikttalet skall åsättas olika kategorier av tillgångsposter, ehuru behöriga myndigheter får bestämma de högre vikttalet som de anser lämpliga:

a) Nollvikt

1. Inneliggande kassa och likvärdiga poster.

2. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon A.

⁽¹⁾ EGT nr L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 124, 5.5.1989, s. 16.

3. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på Europeiska gemenskaperna.
4. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av centralregeringar och centralbanker i zon A.
5. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon B, gällande och refinansierade i låntagarens nationella valuta.
6. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av centralregeringar och centralbanker i zon B, gällande och refinansierade i den nationella valuta som är gemensam för garantigivaren och låntagaren.
7. Tillgångsposter för vilka det enligt behöriga myndigheters bedömning finns betryggande säkerhet i form av värdepapper, utgivna av centralregeringar eller centralbanker i zon A, eller av värdepapper utgivna av Europeiska gemenskaperna, eller genom insättning av kontanta medel hos det långivande institutet, eller genom depositionsbevis eller liknande instrument, utgivna och förvarade av detta institut.

b) 20 % vikt

1. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på Europeiska investeringsbanken (EIB).
2. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på multilaterala utvecklingsbanker.
3. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av Europeiska investeringsbanken.
4. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av multilaterala utvecklingsbanker.
5. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på regionregeringar och lokala myndigheter i zon A, om annat inte följer av artikel 7.
6. Tillgångsposter som utgörs av fordringar som direkt garanterats av regionregeringar eller lokala myndigheter i zon A, om annat inte följer av artikel 7.
7. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på kreditinstitut i zon A men som inte ingår i dessa instituts kapitalbas, definierad i direktiv 89/299/EEG.
8. Tillgångsposter som utgörs av fordringar med en löptid av högst ett år på kreditinstitut i zon B, dock inte värdepapper som utgivits av sådana institut och som får ingå i deras kapitalbas.
9. Tillgångsposter som direkt garanterats av kreditinstitut i zon A.
10. Tillgångsposter som utgörs av fordringar med en löptid av högst ett år och som direkt garanterats av kreditinstitut i zon B.

11. Tillgångsposter för vilka det enligt behöriga myndigheters bedömning finns betryggande säkerhet i form av värdepapper, utgivna av Europeiska investeringsbanken eller av multilaterala utvecklingsbanker.

12. Likvida medel på väg att inflyta.

c) 50 % vikt

1. Lån som enligt de behöriga myndigheternas bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastighet som är eller kommer att bli bebodd av låntagaren.
2. Förskottsbetalningar och upplupna intäkter. Dessa tillgångar skall, om kreditinstitutet kan identifiera motparten i enlighet med direktiv 86/635/EEG, ges en för denne motsvarande vikt. Om han inte kan identifieras skall 50% vikt tillämpas.

d) 100 % vikt

1. Tillgångsposter som utgörs av andra fordringar på centralregeringar och centralbanker i zon B än som är gällande och refinansierade i låntagarens nationella valuta.
2. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på regionregeringar eller lokala myndigheter i zon B.
3. Tillgångsposter som utgörs av fordringar med en löptid överstigande ett år på kreditinstitut i zon B.
4. Tillgångsposter som utgörs av fordringar på icke-banksektorn i zon A eller zon B.
5. Materiella anläggningstillgångar som avses under tillgångar uppräknade i artikel 4.10 i direktiv 86/635/EEG.
6. Innehav av aktier, andelar och andra tillgångar som ingår i kapitalbasen för andra kreditinstitut och som inte har räknats av från det långivande institutets egen kapitalbas.
7. Alla övriga tillgångar utom sådana som har räknats av från kapitalbasen.

2. Poster utanför balansräkningen som inte omfattas av punkt 3 skall behandlas enligt följande. De skall först indelas i riskgrupper enligt bilaga 1. Högriskposter skall tas upp till fulla värdet, medelriskposter till 50% och medellågriskposter till 20%, medan lågriskposter skall tas upp till noll. I ett andra steg skall de på så sätt riskjusterade värdena för poster utanför balansräkningen multipliceras med de viktal som skall tillämpas för respektive motparter, i enlighet med vad som sägs i punkt 1 och artikel 7. I fråga om avtal om försäljning och återköp och om rena terminköp skall användas de viktal som hänför sig till tillgångarna i fråga, och inte de som gäller för motparten.

3. De metoder som anges i bilaga 2 skall tillämpas med avseende på sådana ränte- och valutarisker som är uppräknade i bilaga 3.

4. När poster utanför balansräkningen har direkt garanterats, skall posterna viktas så som om åtagandena gjorts för garantigivarens räkning och inte för motpartens. I fall potentiella risker, som uppkommit genom åtagandena utanför balansräkningen, enligt de behöriga myndigheternas bedömning har fullt ut säkrats genom någon av de tillgångsposter som godtagits som säkerhet i punkt 1 a 7 eller b 11, skall 0 eller 20% vikt tillämpas, beroende på säkerhetens beskaffenhet.

5. När tillgångsposter och poster utanför balansräkningen har givits en lägre vikt till följd av att det ställts sådana direkta garantier eller säkerheter, som de behöriga myndigheterna finner betryggande, skall den lägre vikten gälla endast för den del som är garanterad eller fullt ut täckt av säkerheten.

Artikel 7

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 6.1 b får medlemsstaterna fastställa 0% vikt för egna regionregeringar och lokala myndigheter, om det i fråga om risker inte föreligger någon skillnad mellan fordringar på de senare och fordringar på centralregeringen, och detta på grund av att regionregeringarna och de lokala myndigheterna har befogenheter att inkräva offentlig uppbörd och att särskilda institutionella ordningar gäller med ändamål att minska risken för att någondera skall brista i fullgörande. En nollvikt som fastställts efter dessa kriterier skall tillämpas för fordringar på regionregeringarna och de lokala myndigheterna och på åtagandena utanför balansräkningen som gjorts för deras räkning, samt för fordringar på andra och åtagandena utanför balansräkningen som gjorts för andras räkning, då posterna garanterats av de nämnda regionregeringarna respektive myndigheterna.

2. Medlemsstaterna skall göra anmälan till kommissionen, om de finner en nollviktning befogad efter de kriterier som anges i punkt 1. Kommissionen skall vidarebefordra denna information. Övriga medlemsstater får ge kreditinstitut, som står under tillsyn av den egna statens behöriga myndigheter, möjlighet att tillämpa en nollvikt i fall då de företar affärer med regionregeringarna och de lokala myndigheterna i fråga eller då de innehar fordringar som är garanterade av de senare.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna får tillämpa 20% vikt beträffande tillgångsposter, för vilka det enligt behöriga myndigheters bedömning finns betryggande säkerhet i form av värdepapper, utgivna av regionregeringar eller lokala myndigheter i zon A, eller genom medel insatta hos andra kreditinstitut i zon A än det långivande institutet, eller genom depositionsbevis eller liknande instrument utgivna av dessa kreditinstitut.

2. Medlemsstaterna får tillämpa 10% vikt beträffande fordringar på institut som har specialiserat sig på verksamhet inom interbank- och statslånemarknader i sina hemlandsmedlemsstater och som är föremål för ingående tillsyn av behöriga myndigheter, under förutsättning att

det för sådana tillgångsposter, enligt den bedömning som hemlandets behöriga myndigheter gör, finns fullgod säkerhet i form av en kombination av sådana tillgångar som anges i artikel 6.1 a och b och som av myndigheterna godtagits som betryggande säkerhet.

3. Medlemsstaterna skall göra anmälan till kommissionen om alla föreskrifter som utfärdas med stöd av punkterna 1 och 2 och om skälen för sådana föreskrifter. Kommissionen skall vidarebefordra informationen till medlemsstaterna. Kommissionen skall periodvis undersöka effekterna av sådana föreskrifter för att säkerställa att de inte leder till några konkurrensstörningar. Inom tre år från det att detta direktiv antagits, skall kommissionen till rådet överlämna en rapport jämte de förslag som kommissionen finner motiverade.

Artikel 9

1. Tekniska anpassningar av detta direktiv i följande avseenden skall antas i den ordning som föreskrivs i punkt 2:

- En tidsbegränsad minskning av den minsta kapitaltäckningsgrad som föreskrivs i artikel 6, för att särskilda omständigheter skall kunna beaktas.
- Definitionen av zon A i artikel 2.
- Definitionen av *multilaterala utvecklingsbanker* i artikel 2.
- Ändringar av definitioner av tillgångar uppräknade i artikel 6, för att utvecklingen inom kapitalmarknaderna skall kunna beaktas.
- Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna 1 och 3, samt behandlingen av dem vid beräkning av kapitaltäckningsgrad som sägs i artiklarna 5, 6 och 7 och i bilaga 2.
- Förtydliganden av definitionerna, för att en enhetlig tillämpning inom hela gemenskapen av detta direktiv skall säkerställas.
- Förtydliganden av definitionerna, för att utvecklingen inom kapitalmarknaderna skall kunna beaktas vid genomförande av detta direktiv.
- Samordning av terminologi och utformning av definitioner i enlighet med senare rättsakter angående kreditinstitut och angränsande ämnen.

2. Kommissionen skall biträdas av en kommitté sammansatt av representanter för medlemsstaterna och under ordförandeskap av en företrädare för kommissionen.

Kommissionsföreträdaren skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Som kommitténs yttrande skall gälla den mening som företräds av sådan majoritet som i fördragets artikel 148.2 föreskrivits med avseende på beslut som rådet skall anta efter förslag av kommissionen. Medlemsstaternas representanters röster skall ges en vikt motsvarande vad som sagts i den nämnda artikeln. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det tillstyrks av kommittén.

Om förslaget inte har tillstyrks av kommittén, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet genom enkel majoritet beslutat motsätta sig dem.

Artikel 10

1. Kreditinstituten skall från och med den 1 januari 1993 alltid ha en kapitaltäckningsgrad, så som definierats i artikel 3, om minst 8%.

2. Bestämmelsen i punkt 1 hindrar inte behöriga myndigheter från att föreskriva den högre minsta kapitaltäckningsgrad som de finner lämplig.

3. Om kapitaltäckningsgraden går ned under 8% skall de behöriga myndigheterna se till att kreditinstitutet i fråga vidtar erforderliga åtgärder för att så snart som möjligt återställa kapitaltäckningsgraden till den lägsta nivå som föreskrivits.

Artikel 11

1. Ett kreditinstitut, vars lägsta kapitaltäckningsgrad inte vid det datum som anges i artikel 12.1 nått upp till 8% så som föreskrivits i artikel 10.1, skall göra en stegvis anpassning till den nivån. Innan detta mål har nåtts får institutet inte låta kapitaltäckningsgraden gå ned under redan uppnådd nivå. De variationer som likväl uppstår bör vara tillfälliga och de behöriga myndigheterna bör underrättas om orsakerna.

2. För en tid av högst fem år, räknat från den dag som anges i artikel 10.1, får medlemsstaterna bestämma en vikt om 10% för sådana obligationer som definierats i artikel 22.4 i direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 88/220/EEG⁽²⁾, och tillämpa denna vikt för kreditinstitut när och om staterna anser det nödvändigt för att undvika allvarliga störningar i

sina marknader. Sådana undantag skall inrapporteras till kommissionen.

3. För en tid av högst sju år räknat från den 1 januari 1993 skall artikel 10.1 inte gälla för "Agricultural Bank of Greece". Denna skall dock, med tillämpning av den metod som angivits i punkt 1, göra en stegvis anpassning till den nivå som föreskrivits i artikel 10.1.

4. Utan hinder av artikel 6.1 c 1 får Förbundsrepubliken Tyskland, Danmark och Grekland intill den 1 januari 1996 tillämpa 50% vikt i fråga om tillgångar som enligt vederbörande behöriga myndigheters bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i färdigställda bostäder, kontorsbyggnader och företagslokaler för olika ändamål, belägna på de nämnda staternas respektive territorier, under förutsättning att lånesumman inte överstiger 60% av egendomens värde, beräknat på grundval av strikta värderingsnormer, fastställda genom lag eller andra föreskrifter.

5. Medlemsstaterna får tillämpa 50% vikt för avtal om leasing av fast egendom, som ingåtts inom tio år från den dag som angivits i artikel 12.1, då avtalet gäller egendom som skall användas för näringsändamål i det land där huvudkontoret finns, och då tillämpliga lagar och andra författningar tillförsäkrar uthyraren full äganderätt till egendomen fram till dess hyresmannen utnyttjar sin rätt att köpa den.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1991.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de viktigaste lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 1989.

På rådets vägnar

P. BÉRÉGOVOY

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽²⁾ EGT nr L 100, 19.4.1988, s. 31.

*BILAGA I***KLASSIFICERING AV POSTER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN****Högrisk**

- Garantier knutna till kreditgivning.
- Egna acceptor.
- Endosserade växlar, för vilka inget annat kreditinstitut bär växelansvar.
- Transaktioner med regress.
- Oåterkalleliga kreditlöften med karaktär av kreditsubstitut.
- Sådana avtal om försäljning och återköp av tillgångar som definierats i artiklarna 12.1 och 12.2 i direktiv 86/635/EEG, om dessa avtal, i avvaktan på tillämpning av direktiv 86/635/EEG, betraktas som poster utanför balansräkningen.
- Tillgångar som förvärvats genom rena terminskontrakt.
- Avtalad utlåning på termin ("Forward forward deposits").
- Obetald del av betalning för aktier och andra värdepapper.
- Andra poster av högrisktyp.

Medelrisk

- Rembuser, öppnade och bekräftade (se även medel—lågrisk).
- Garanti- och ansvarsförbindelser (däribland anbuds-, fullgörande-, tull- och skattegarantier) samt garantiförbindelser som inte har karaktär av kreditsubstitut.
- Sådana avtal om försäljning och återköp som definierats i artikel 12.3 och 12.5 i direktiv 86/635/EEG.
- Oåterkalleliga kreditlöften som inte har karaktär av kreditsubstitut.
- Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper, eller att utfärda garantier eller acceptor) med en ursprunglig giltighetstid av mer än ett år.
- "Note issuance facilities (NIFs)" och "revolving underwriting facilities (RUFs)".
- Andra poster av medelrisktyp.

Medel—lågrisk

- rembuser för vilka levererade varor utgör säkerhet samt andra självlikviderande transaktioner.
- Andra poster av medel—lågrisktyp.

Lågrisk

- Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller acceptor) med en ursprunglig giltighetstid av högst ett år, eller som när som helst kan återtas utan föregående avisering.
- Andra poster av lågrisktyp.

Medlemsstaterna förbinder sig att underrätta kommissionen så snart de har beslutat att hänföra en ny post utanför balansräkningen till någon av de sista grupperna i respektive riskklass. Sådana poster kommer att bli slutgiltigt klassificerade på gemenskapsnivå när det förfarande som föreskrivs i artikel 9 har slutförts.

BILAGA II

BEHANDLING AV RÄNTE- OCH VALUTAKURSRELATERADE POSTER UTANFÖR
BALANSRÄKNINGEN

Under förutsättning av tillsynsmyndigheternas samtycke får kreditinstitut välja någon av de nedan angivna metoderna för att beräkna risker som är förenade med transaktioner uppräknade i bilaga 3. Undantagna är ränte- och valutakurskontrakt, som omsätts på erkända börser där de dagligen är föremål för marginalsäkerhetskrav, samt valutakurskontrakt med en ursprunglig löptid av högst fjorton kalenderdagar.

Om det mellan ett kreditinstitut och dess motpart finns ett särskilt, av behöriga nationella myndigheter godkänt bilateralt avtal om novation, enligt vilket ömsesidiga förpliktelser för parterna att på en viss dag prestera betalning i samma valuta automatiskt sammanförs med andra liknande förpliktelser som skall infrias samma dag, skall nettovärdet vid sådan novation viktas i stället för bruttovärderna.

Metod 1: Marknadsvärderingsmetoden

Steg a): Kontrakten åsätts gällande marknadsvärde ("marking to market"), varvid de aktuella ersättningskostnaderna för alla kontrakt med positivt värde erhålls.

Steg b): För att erhålla ett tal för möjliga framtida kreditrisker (!), multipliceras det underliggande nominella värdet av institutens samlade åtaganden med följande procenttal:

Återstående löptid	Räntebaserade kontrakt	Valutakurs-relaterade kontrakt
Ett år eller mindre	0 %	1 %
Över ett år	0,5 %	5 %

Steg c): Summan av aktuella ersättningskostnader och möjliga framtida kreditrisker multipliceras med de riskvikttal som enligt artikel 6 gäller för respektive motpart.

Metod 2: "ursprungligt åtagande"-metoden

Steg a): Det nominella värdet av varje instrument multipliceras med följande procenttal:

Ursprunglig löptid (!)	Räntekontrakt	Valutakurskontrakt
Ett år eller mindre	0,5 %	2 %
Över ett år men högst två år	1 %	5 %
Tillägg för varje ytterligare år	1 %	3 %

(!) I fråga om räntekontrakt får kreditinstitutet, under förutsättning av tillsynsmyndigheternas samtycke, välja antingen ursprunglig eller återstående löptid.

Steg b): De på så sätt erhållna talen för ursprungliga åtaganden multipliceras med de viktal som enligt artikel 6 gäller för respektive motpart.

(!) Utom i fall av "single-currency floating/floating interest rate swaps", då endast de aktuella ersättningskostnaderna beaktas.

*BILAGA III***TYPER AV RÄNTE- OCH VALUTAKURSRELATERADE POSTER UTANFÖR BALANS-
RÄKNINGEN****Räntebaserade kontrakt**

- Räntesvappar ("Single-currency interest swaps").
- Basis-svappar ("Basis swaps").
- Rânteterminer ("Forward rate agreements").
- Rântefuturier ("Interest rate futures").
- Förvärvade ränteoptioner.
- Andra kontrakt av liknande slag.

Valutakursrelaterade kontrakt

- Valutasvappar ("Cross-currency interest rate swaps").
 - Valuteterminer ("Forward foreign exchange contracts").
 - Valutafuturier ("Currency futures").
 - Förvärvade valutaoptioner.
 - Andra kontrakt av liknande slag.
-